

[Bilgrav-Nielsen]

hørt, at andre her indtil nu har udtrykt den samme betænkelighed.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg i sammensætningen af et postudvalg og et særligt udvalg angående postterminalen savner folk udefra. Jeg lagde mærke til, at formanden for det særlige udvalg angående postterminalen var hentet udefra, men jeg lagde ikke mærke til, at der skulle være andre mennesker hentet udefra. Jeg tror, at der i det private erhvervsliv er adskillige mennesker, som kunne bidrage til en opklaring af disse problemer, og jeg håber, at de bliver inddraget. Jeg tror navnlig, at man bør inddrage folk udefra, gerne folk som f. eks. hr. Poul Meyer, der har deltaget i overvejelserne om statsinstitutionernes opbygning, i den overvejelse, der har at gøre med postvæsenets fremtidige placering i forhold til departementet.

Hermed skal jeg sige, at vi i det radikale venstre er forhåbningsfulde, men ikke overdrevne optimister. Vi håber, at forslaget om postudvalget bringer en løsning for dagen, og hermed skal jeg samtidig give udtryk for, at det intetsigende dagsordensforslag, som hr. Grove har fremsat, naturligvis ikke er tilfredsstillende for os.

Bollmann (CD):

Debatten om forholdene i postvæsenet og i særdeleshed i Københavns postterminal har nu stået på i lang tid. Gennem oplysninger til pressen, gennem spørgsmål til ministeren både her i salen og i udvalget om offentlige arbejder er der kommet ting frem, som meget mildt sagt tyder på, at alt ikke er, som det burde være.

Postvæsenets ledelse og postvæsenets faglige organisationer har også bidraget til debatten på en måde, som måske ikke netop har bragt mere klarhed frem, men som i hvert fald dokumenterer, at der her er tale om en ret usædvanligt åben debat.

Så stiller forespørgerne i dag det ganske naturlige spørgsmål: hvilke skridt har ministeren taget for at få postvæsenet til at fungere? Selv inden redegørelsen i dag har vi jo i pressen kunnet erfare, at der dels er nedsat et postudvalg af ministeren med henblik på at afgive rapporter om en lang række forhold, dels er nedsat en analysegruppe, der specielt skal se på problemerne i forbindelse med brevbehandlingen på Københavns posttermi-

nal. Under debatten er der sagt mange ting, også ude omkring i befolkningen, og nogle har sagt, at en stor del af befolkningen måske ikke tager problemerne så tungt, fordi man sagtens kan undvære en del af de rykkerbreve, man får, et par dage. Det er vi ikke fra CD enige i. Vi finder tværtimod, at forholdene har en meget alvorlig karakter.

Jeg vil også understrege, at det er vores opfattelse, at problemerne ikke er opstået pludselig, hverken på 3 måneder eller på et år. Det er efter vores opfattelse ikke kun den nuværende ministers skyld, at tingene har udviklet sig, som de har. Vi må nok sige, at der er en lang række ministre, måske helt tilbage til 1975, der hver for sig må tage deres del af ansvaret.

Jeg vil også slå fast med det samme, at den nuværende minister – altså den rigtige minister for offentlige arbejder – efter vores opfattelse vel nok har gjort mest for at afdekke problemerne og hele tiden har været parat til at orientere om de oplysninger, han har været i besiddelse af.

Det er tydeligt for os, at problemerne i hovedsagen drejer sig om postterminalen, og det er jo en opfattelse, som deles af både ministeren og en del af personalegrupperne. I den forbindelse vil jeg gerne advare imod, at man her prøver at presse ministeren til at gennemføre løsninger, der retter bager for smed. Der er ingen tvivl om, at også aftalerne om PO 75 og selve aftalerne på postterminalen i øvrigt har været for gunstige. Jeg ved ikke, om de pågældende organisationer har været for dygtige, men hvis de har været for dygtige, er det ikke den rigtige måde at være det på; det duer ikke, hvis det giver sådanne resultater.

Jeg synes også, der er grund til at understrege, at der er en uskyldig part i denne forbindelse, og det er kunderne, herunder nok specielt erhvervslivet; det tror jeg ikke der er nogen der er uenige i. Men ud over kunderne og ud over erhvervslivet ved vi jo også at der er grupper i postvæsenet, der finder, at de trufne aftaler er meget besynderlige, aftaler, som muliggør, at folk på postterminalen kan arbejde op til 30 timer i døgnet – det er der vel ikke engang nogen her i folketinget der kan – og aftaler, som samtidig nødvendiggør, at der udbetales overtidsbeløb, der synes helt urimelige.